Lietas arhīva Nr. CA-0838-22/32
ECLI:LV:RAT:2022:0413.C29418820.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 13. aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Inese Strelča,
tiesneses Ligita Gavare un Ilze Celmiņa,
rakstveida procesā izskatīja civillietu */pers. D/* prasībā pret SIA „Bellagio Europe" par parāda piedziņu sakarā ar SIA „Bellagio Europe" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 15. novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 29. septembrī tiesā celta prasītāja */pers. D/* prasība pret atbildētāju SIA „Bellagio Europe" par parāda piedziņu, kurā pamatojoties uz Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980. gada 11. aprīļa Konvencija par starptautiskajiem preču pirkuma–pārdevuma līgumiem (turpmāk - Konvencija) 25., 26., 33., 45. panta pirmo daļu, 49. panta 1. punkta a) apakšpunktu lūgts piedzīt no atbildētāja pirkuma maksu par nepiegādātajām precēm, kas norādītas 2019. gada 22. janvāra rēķinā Nr. A1901221 par 4998 *euro*, 2019. gada 10. augusta rēķinā Nr. A1910081 par 3901,20 *euro*, 2019. gada 21. oktobra rēķinā Nr. A1910212 par 4999,80 *euro*, 2019. gada 15. novembra rēķinā Nr. A1911151 par 4999,80 *euro* un 2019. gada 14. decembra rēķinā Nr. A1912141 par 14 306,46 *euro*, kopā 33 205,26 *euro*.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos tiesai celto prasību neatzīst.

[3] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021. gada 15. novembra spriedumu prasība apmierināta pilnā apmērā.

Pirmās instances tiesas spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Pircējs, kas ir Spānijā reģistrēts komersants un prasītājs 2020. gada 9. jūnijā, Barselonā noslēdza cesijas līgumu, ar kuru pircējs cedēja prasītājam visas prasījuma tiesības, kas izriet no un ir saistītas ar juridiskajiem darījumiem ar atbildētāju, tai skaitā un ne tikai prasībām pret atbildētāju, kas izriet no šādiem rēķiniem, ko izdevis atbildētājs, bet par kuriem nav saņemta prece, ne pircējam atmaksāti naudas līdzekļi: rēķins Nr. A1901221, Nr. A1910081, Nr. A1910212, Nr. A1911151, Nr. A1912032, Nr. A1912141.

Atbildētājs, atsaucoties uz Civillikuma 1415., 1587., 1802., 1927., 2391. pantu un Komerclikuma 184.[1] un 184.[2] pantu, ir izteicis iebildumus par prasītāja prasījuma tiesībām.

Cesijas darījuma tiesiskie aspekti nav aplūkojami un vērtējami saskaņā ar Latvijas Republikas materiālajām tiesību normām, pamatojoties uz Civillikuma 19. pantu, jo konkrētais tiesiskais darījums ir noslēgts starp divām personām un no līguma teksta secināms, ka abu šo personu domicils ir Spānijas Karalistē, arī pats tiesiskais darījums noslēgts ārpus Latvijas un tā izpilde nav piesaistīta konkrētai vietai.

Atbildētājs tiesas sēdē uzturēja lūgumu par to, ka tiesai ir nepieciešams noskaidrot tiesību normu saturu un nepieciešams konstatēt, vai Spānijā var bez maksas nodot prasījuma tiesību ar komersantu saistītai personai, vai tiesību normas pieļauj bezmaksas tiesību nodošanu un kādiem nosacījumiem jāizpildās, lai šādam darījumam būtu juridisks spēks.

Tiesa šo lūgumu noraidīja, vienlaikus izskaidrojot Civilprocesa likuma 654. panta un 655. pantā noteikto, proti, ka gadījumos, kad piemērojams ārvalstu likums, lietas dalībniekam ir nepieciešams iesniegt tiesā tā tekstu. Savukārt likuma saturu noskaidro tiesa. Likuma satura noskaidrošana ir plašāks jēdziens un tas ietver sevī tiesību normas interpretācijas un piemērošanas jautājumus.

Atbildētājs nav izmantojis Civilprocesā noteiktās tiesības savu apgalvojumu pierādīšanai, līdz ar to tiesai nav pamats secinājumam, ka prasītājs nav ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju saskaņā ar 2020. gada 9. jūnija cesijas līgumu.

[3.2] Prasījums izriet no preču pirkuma darījuma, kas pastāvēja starp pircēju un atbildētāju. Pircējs ir Spānijā reģistrēts komersants, kas savu komercdarbību arī veic šajā valstī, savukārt atbildētājs ir Latvijas Republikā reģistrēts komersants. Līdz ar to lietā ir konstatējams pārrobežu elements un ir risināms jautājums par piemērojamo likumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu tiesa izspriež civillietas saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, Latvijas Republikai saistošajiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības tiesību normām. Šī tiesību norma attiecas gan uz procesuālajām tiesību normām (piemēram, lietas piekritība), gan uz materiālajām tiesību normām (piemēram, piemērojamais likums).

Latvijas Republika un Spānijas karaliste ir Eiropas Savienības dalībvalstis. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu ciktāl par tiesību aktiem, ko piemēro līgumam, nav izdarīta izvēle saskaņā ar 3. pantu un neskarot 5. līdz 8. pantu, līgumam piemērojamos tiesību aktus preču iegādes līgumam reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā pārdevējam ir pastāvīgā mītnesvieta.

Atbildētājs lietā ir preču pārdevējs un tā mītnes vieta ir Latvijas Republikā un līdz ar to strīds ir risināms saskaņā ar Latvijas Republikas tiesību aktiem.

Ar likumu „Par Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem" tika pieņemta un apstiprināta Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980. gada 11. aprīļa Konvencija par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem.

Konvencijas 1. pants noteic, ka tā tiek piemērota preču pirkuma–pārdevuma līgumiem starp pusēm, kuru uzņēmumi atrodas dažādās valstīs: kad šīs valstis ir Līgumslēdzējas valstis; vai arī kad, atbilstoši starptautisko privāto tiesību normām, ir piemērojamas Līgumslēdzējas valsts tiesības.

Konvencijas 6. pants paredz, ka puses var izslēgt šīs Konvencijas piemērošanu, vai arī, ievērojot 12. pantu, atkāpties no jebkura tās noteikuma, vai mainīt kādu no šādiem noteikumiem.

Lietā nav nodibināts apstāklis, ka pircējs un atbildētājs būtu vienojušies par Konvencijas nepiemērošanu savstarpējās līgumattiecībās.

Tiesa nav konstatējusi arī Konvencijas 2. pantā uzskaitītos gadījumus, kad Konvencija netiek piemērota.

No tiesas sēdē pušu pārstāvju sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pušu starpā pastāvošās attiecības ir uzskatāmas par pirkuma līgumu. Prasītāja pārstāve norādīja, ka prece tika pasūtīta un piegādāta pircēja norādītajā vietā. Arī atbildētāja pārstāve tiesas sēdē norādīja uz to, ka preču izgatavošanai

tika izmantoti atbildētāja materiāli.

Secināts, ka strīds risināms saskaņā ar Konvenciju, bet, pastāvot Konvencijā nenoregulētam jautājumam, piemērojams Civillikums atbilstoši Konvencijas 7. panta 2. punktā norādītajam.

[3.3] Kā tas izriet no lietai pievienotajiem rakstveida pierādījumiem, atbildētājs izrakstīja pircējam vairākus avansa rēķinus, kurus pircējs ir apmaksājis - rēķinu Nr. A1901221 par 4998 *euro*, samaksa veikta 2019. gada 22. janvārī, rēķinu Nr. A1910081 par 3901,20 *euro*, samaksa veikta 2019. gada 10. oktobrī, rēķinu Nr. A1910212 par 4999,80 *euro*, samaksa veikta 2019. gada 24. oktobrī, rēķinu Nr. A1911151 par 4999,80 *euro*, samaksa veikta 2019. gada 19. novembrī.

Atbildētājs 2019. gada 3. decembrī izrakstīja rēķinu Nr. A1912032 par kopējo summu 11 534,91 *euro*. Kā tas konstatējams no pušu e-pasta sarakstes, tad pasūtījums tika koriģēts un 2019. gada 14. decembrī tika izrakstīts jauns rēķins Nr. A1912141 par kopējo summu 19 497,66 *euro*, apmaksai nosakot 14 306,46 *euro*. Pircējs 2019. gada 18. decembrī samaksāja 10 306,46 *euro* un 2019. gada 24. decembrī 4000 *euro*.

Secināts, ka pircējs ir pārskaitījis atbildētājam kopā 33 205,26 *euro* saistībā ar norādīto rēķinu apmaksu.

Saskaņā ar Konvencijas 11. pantu nav nepieciešams, lai pirkuma-pārdevuma līgums tiktu noslēgts vai apstiprināts rakstveida formā vai lai tas pakļautos citai prasībai attiecībā uz formu (..).

Savukārt, saskaņā ar Konvencijas 13. pantu Konvencijas mērķiem „rakstveida forma" sevī ietver telegrammu un teleksu.

Atbilstoši Konvencijas Konsultatīvās padomes viedoklim (sk. http://www.cisgac.com/file/repository/Latvian_op_01.pdf) Konvencija atļauj pusēm noslēgt līgumus elektroniski.

Konvencijas 18. panta 1. punkts noteic, ka ofertes adresāta paziņojums vai tā citas darbības, kuras izsaka piekrišanu ofertei, ir akcepts. Atbilstoši panta 3. punktam akceptu var izteikt ar cenas samaksu un akcepts stājas spēkā, kad tiek veikta šāda darbība.

Saskaņā ar Konvencijas 23. pantu līgums tiek uzskatīts par noslēgtu ar brīdi, kad ofertes akcepts stājas spēkā saskaņā ar Konvencijas noteikumiem.

Neatbilst lietā iesniegtajiem pierādījumiem atbildētāja apgalvojums, ka pirkuma līguma izpildei bija nepieciešams vēl kāds papildus saskaņojums no pircēja puses. Preces raksturojums ir iekļauts atbildētāja izrakstītajos rēķinos, no pievienotās sarakstes konstatējams, ka puses vienojas par konkrētiem daudzumiem un saskaņā ar tiem atbildētājs izraksta un nosūta avansa rēķinu. Pušu sarakste par pasūtāmo preču daudzumiem notika 2019. gada decembrī. Lietas materiāliem ir pievienota prasītāja vēstule atbildētājam 2020. gada 24. janvārī par to, ka preces vēl aizvien nav saņemtas, neskatoties uz atbildētāja solījumiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē norādīja uz pušu savstarpējo e-pasta saraksti, no kuras būtu konstatējams, ka pircēja pasūtījums līdz galam nebija noformēts, un tādēļ tas no atbildētāja puses nebija izpildāms. Tomēr uz tiesas norādi par nepieciešamību iesniegt šādus pierādījumus, atbildētāja pārstāve izvēlējās to nedarīt.

Līdz ar to atzīts, ka pirkuma līgums starp pircēju un atbildētāju tika noslēgts, pircējs par preci ir veicis norēķinu un atbildētājam iestājās pienākums piegādāt preci.

Zvērināta tiesu izpildītāja 2021. gada 22. septembrī ir veikusi fakta fiksāciju, kurā fiksētas 97 kartona kastes ar koka izstrādājumiem – paletēm. Izlases veidā tiesu izpildītāja ir atvērusi trīs kastes un šajās kastēs atradās prece ar apdruku. Tomēr šis apstāklis nepierāda faktu, ka prece bija saražota un to bija iespējams nosūtīt pircējam 2019. gada decembrī.

[4.4] Konvencijas 33. panta c) apakšpunkts noteic, ka pārdevējam ir prece jāpiegādā saprātīgā termiņā pēc līguma noslēgšanas.

No prasītāja 2020. gada 24. janvāra e-pasta vēstules konstatējams, ka pircējs atbildētājam nosūtījis pēdējo brīdinājumu pirms juridiskām darbībām, kurā norāda, ka preces nav saņemtas, neskatoties uz solījumiem pircējam un viņa advokātam.

Atbilstoši Konvencijas 45. panta 1. punkta a) apakšpunktam, ja pārdevējs nepilda kādu no savām līguma vai Konvencijas saistībā, pircējs ir tiesīgs realizēt cita starp 49. pantā paredzētās tiesības.

Saskaņā ar Konvencijas 49. panta 1. punkta b) apakšpunktu pircējs var paziņot par līguma laušanu preces nepiegādāšanas gadījumā, ja pārdevējs nepiegādā preci arī papildus termiņa laikā, kuru pircējs noteicis saskaņā ar 47. panta 1. punktu, vai arī paziņo, ka viņš neveiks piegādi šādā veidā noteiktajā termiņā.

Konvencijas 26. pants noteic, ka paziņojums par līguma laušanu ir spēkā tikai tajā gadījumā, ja tas darīts zināms otrajai pusei paziņojuma veidā.

Attiecībā uz paziņojuma veidu saskaņā ar Konvencijas 26. pantu Konvencijas Konsultatīvā padome ir norādījusi, ka svarīgākais aspekts ir apstāklī, ka šī informācija tiek nodota adresātam un formai, kādā tas tiek darīts, nav izšķirošas nozīmes (sk. http://www.cisgac.com/file/repository/Latvian_op_01.pdf).

Pircējs, izmantojot zvērinātu tiesu izpildītāju, 2020. gada 18. februārī paziņoja, ka, atbildētājam ir pienākums līdz 2020. gada 24. februārim piegādāt pircējam apmaksātās, bet nepiegādātās preces, vai veikt saņemtās naudas summas atmaksāšanu.

Secināts, ka 2020. gada 18. februāra paziņojums ir atzīstams par tādu, ar kuru pircējs saskaņā ar Konvencijas 26. pantu ir paziņojis par savu vēlmi atkāpties no līguma, ja līgums netiks izpildīts līdz 2020. gada 24. februārim.

Kā tas izriet no prasītāja pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tad pircēja ekonomiskā interese bija saistīta ar preču saņemšanu gadu mijā un arī atbildētājs par to zināja, jo pēc šāda principa puses darbojās jau ilgstošā laika periodā. Pircējs preces pasūtīja savlaicīgi un arī bija veicis par tām samaksu. Līdz ar to atzīts, ka pircēja paziņojumos atbildētājam par pienākumu izpildīt pirkuma līguma noteikumus un piegādāt preci, noteiktais termiņš ir atzīstams par saprātīgu termiņu atbilstoši Konvencijas 33. panta c) apakšpunktam.

Atbildētājs ir nosūtījis vēstuli 2020. gada 24. februārī, kurā norādīts, ka 2020. gada 18. februāra paziņojumu ir saņēmis un ir nepieciešams saprātīgs termiņš, lai sniegtu atbildi.

Lietā nav strīda, ka preces atbildētājs pircējam nepiegādāja 2020. gada 24. februārī. Līdz ar to atzīstams, ka pirkuma līgums par preču pirkšanu, kas norādītas atbildētāja izrakstītajos avansa rēķinos Nr. A1901221, Nr. A1910081, Nr. A1910212, Nr. A1911151, Nr. A1912032, Nr. A1912141, ir vienpusējā kārtā izbeigts no pircēja puses.

Atbildētājs lietas materiāliem ir pievienojis pircēja 2020. gada 6. aprīlī parakstītu vienotā paletes logo dizainu, krāsu, novietojumu rēķinam Nr. A1901221, pasūtījuma Nr. A097306, kuru atbildētājs ir saņēmis pa pastu. Apstāklis, ka pircējs 2020. gada 6. aprīlī ir parakstījis dokumentus neliecina par to, ka pircēja nodoms attiecībā uz pirkuma līguma turpināšanu ar atbildētāju būtu mainījies.

Saskaņā ar Konvencijas 81. panta 2. punktu puse, kura līgumu izpildījusi pilnīgi vai daļēji, var prasīt otrai pusei visa tā atgriešanu, ko pirmā puse ir piegādājusi vai samaksājusi saskaņā ar līgumu. Ja abām pusēm jārealizē saņemtā atgriešana, viņām tas jādara vienlaicīgi.

Līdz ar to secināts, ka pircējam ir tiesības saņemt no atbildētāja pircēja pārskaitītos naudas līdzekļus 33 205,26 *euro*, kas veikti, apmaksājot rēķinus Nr. A1901221, Nr. A1910081, Nr. A1910212, Nr. A1911151, Nr. A1912032, Nr. A1912141.

Tā kā pircējs savas prasījuma tiesības, kas izriet no norādītajiem rēķiniem ir cedējis prasītājam, atzīts, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā piedzenot no atbildētāja prasītāja labā 33 205,26 *euro*.

[4] Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis atbildētājs, uzskatot to par nepamatotu, jo tiesa nav pareizi novērtējusi lietā esošs

pierādījumus un ir izdarījusi kļūdainus secinājumus, kas ir par pamatu sprieduma atcelšana pilnībā un jauna nolēmuma taisīšanai.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Ievērojot Civilprocesa likuma 71. un 72. pantā noteikto civilprocesuālo tiesībspēju un rīcībspēju, tiesa nav pārliecinājusies par prasītāja identitāti un tiesībām uz prasījumu, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 1. panta pirmo daļu prasītājam dotu tiesības vērsties tiesā prasības pieteikumā norādītā (iespējamā) civiltiesiska aizskāruma gadījumā.

Nav strīda par to, ka /Nosaukums A/ ir Spānijā reģistrēta sabiedrība ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/. Kā izriet no publiskos reģistros atrodamās informācijas */pers. D/* no 2010. gada 31. marta ir vienīgā sabiedrības amatpersona, kā arī šīs sabiedrības likvidators (*esp. liguidador*) līdz sabiedrības likvidācijai 2020. gada 26. novembrī. (2020. gada 4. decembra Oficiālā publikācija Nr. 428340 *Boletin oficial del registro mercantil* Nr. 234.).

Lietā pastāv strīds par prasītāja prasījuma tiesībām pret atbildētāju un cesijas līguma īstumu, jo atbildētājam ir pamats uzskatīt, ka Cesijas līgums ir sastādīts šķietamās saistības nodibināšanai, tas pēc savas būtības ir fiktīvs un nav spēkā esošs.

Tiesa nav vērtējusi Cesijas līguma juridisko saturu un spēkā esību. Netika izvērtēts vai cesijas līgums tika noslēgts atbilstoši likumā noteiktajai kārtībai. Tas apstāklis, ka cesijas līgums tika slēgts starp personām, kuru domicilis ir Spānijas karaliste un tas „noslēgts ārpus Latvijas un tā izpilde nav piesaistīta konkrētai vietai" nenovērš šī darījuma trūkumus un neatbrīvo tiesu no šī darījuma vērtēšanas.

Proti, prasības pieteikumam kā pielikums Nr. 2 ir pievienots Cesijas līgums angļu valodā ar tulkojumu latviešu valodā, ar kuru */pers. D/* sabiedrības /Nosaukums A/ vārdā cedē */pers. D/* kā fiziskai personai visas prasījuma tiesības, kas izriet no un ir saistītas ar juridiskajiem darījumiem ar SIA „Bellagio Europe".

No Cesijas līguma redzams, ka šis līgums ir bezatlīdzības cesijas līgums, ar kuru juridiska persona - /Nosaukums A/ nodod ar to saistītai fiziskai personai, kas vienlaicīgi ir gan sabiedrības amatpersona, gan likvidators, prasījuma tiesības šīs sabiedrības likvidācijas procesa laikā, kad likvidatoram primāri ir jānodrošina sabiedrības saistību izpilde - tās prasījumu realizēšana un kreditoru prasījumu apmierināšana. Cedētās prasījuma tiesības ir 33 205,26 *euro*, kas desmit reizes pārsniedz sabiedrības reģistrēto pamatkapitālu 3009 *euro*. Bezmaksas publiskos reģistros ir pieejama informācija, ka sabiedrība /Nosaukums A/ pēdējo reizi gada pārskatu ir iesniegusi 2017. gadā.

Norādītais liecina par Cesijas līguma, iespējamo, pretlikumīgo un fiktīvo raksturu, kas radīts ar mērķi apiet juridiskas personas un tās kreditoru intereses sabiedrības likvidācijas procesā.

Lietas izskatīšanā nav ņemtas vērā atbildētāja norādes uz Cesijas līguma fiktīvo raksturu un, neskatoties uz motivētu lūgumu, nav izprasījusi pierādījumus, kurus atbildētājs pats nav varējis iegūt, proti, sabiedrības /Nosaukums A/ 2020. gada finanšu pārskatu, lai lietas dalībniekiem un tiesai būtu iespējams pārliecināties par to, ka Cesijas līgums patiess un šo saistību nodošana, ņemot vērā to ievērojamo apmēru, ir atspoguļota /Nosaukums A/ grāmatvedības dokumentos.

Pierādījumam ir nozīme lietā, ņemot vērā, ka sabiedrības likvidācijas noslēguma Spānijā notāram ir jāsastāda sabiedrības likvidācijas akts, kurā ietverta sabiedrības - /Nosaukums A/ noslēguma bilance (t.i., par 2020. gadu), kā arī sabiedrības dalībnieku un viņu atbildības. Analoģisks regulējums pastāv Komerclikumā, kā arī Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumā, kas nosaka pienākumu norādīt gada pārskata finansiālo saistību apjomu.

Atbildētājs neizslēdz, ka Cesijas līgums noslēgts ar atpakaļejošu datumu, lai formāli atbilstu tiesiska darījuma pazīmēm, taču pēc savas būtības ir fiktīvs, jo nav pierādījumu tam, ka /Nosaukums A/ būtu pienācīgi izpildījusi savas saistības, t.sk., atbildētāja nokavējumam.

Par Cesijas fiktīvo raksturu liecina arī tas, ka valsts nodevu par prasības pieteikuma iesniegšanu tiesā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par prasības pieteikuma iesniegšanu ir maksājis nevis prasītājs, bet gan pircējs sabiedrība /Nosaukums A/.

Konstatējama pretruna Cesijas līguma parakstīšanas datumā – oriģinālā angļu valodā datums ir norādīts 07.08.2020., savukārt tulkojumā latviešu valodā - 09.06.2020., kas rada šaubas par šī dokumenta pareizību.

Bez tam, lietas materiālos ir pretrunīga informācija par prasītāja identitāti. Prasības pieteikuma ievaddaļā ir norādīts, ka */pers. D/* ir Spānijas pilsonis, tiesas sprieduma aprakstošā daļā ir norādīts, ka „prasītājs ir Francijas pilsonis. Prasītājs uz 2020. gada 7. augustā parakstīta cesijas līguma pamata ir pārņēmis prasījuma tiesības no Spānijā reģistrēta komersanta /Nosaukums A/ pret atbildētāju, kas ir Latvijā reģistrēts komersants", savukārt tiesas rezultatīvajā daļā rakstīts, ka naudas līdzekļi ir piedzenami par labu */pers. D/* kā Spānijas pilsonim. Izdotajā pilnvarā zvērinātai advokātei Danai Ronei un Cesijas līgumā ir norādīts, ka */pers. D/* ir Francijas pilsonis. Dažādos lietas materiālos tiek minēta persona ar vārdu */pers. D/*, citur */pers. D/*. Nevienā dokumentā, arī pilnvarā, nav atsauces uz prasītāja personu apliecinošu dokumentu, kas kopumā rada pamatotas šaubas par prasītāja identitāti, kaut gan lietas izskatīšanas gaitā tiesai bija pienākums pārliecināties par prasītāja personību. Tiesa šādu pārbaudi nav veikusi.

[4.2] Lietā nav noskaidrots, kādas tiesiskās attiecības pastāvēja starp pircēju un atbildētāju. Līguma priekšmets nav konkretizēts.

Nav strīda par to, ka kopš 2011. gada starp pircēju un atbildētāju bija nodibināta sadarbība preču piegādē, lai arī rakstveida līgums starp pusēm nebija noslēgts. Tādējādi šīs līgumattiecības tulkojamas, ņemot vērā pastāvošo kārtību, praksi un paražas, kas nodibinātas starp pusēm.

No prasības pieteikuma [13] punkta redzams, ka par „preci" šīs sadarbības ietvaros tika uzskatīti „maza izmēra koka priekšmeti - nelieli koka paliktņi - minipaletes, kas vizuāli atgādina eiropaletes (koka konstrukcijas, ko izmanto kravas pārvadājumos, uz kurām uzkrauj preces)" un [15] punktā norādīts, ka „Atbildētājs gan izgatavoja preces, gan apdrukāja tās ar pircēja norādītajiem logo/tekstiem, bet pārsvarā ar šādu pircēja zīmola logotipu uz preces virspuses un preces apakšā „Design by Labirinth BCN" un divām mazām apdrukām katras paletes priekšpusē „EUR & EPAL".

No minētā izriet, ka par līguma priekšmetu uzskatāms noteikta dizaina koka priekšmets (minipalete) un katram pasūtījumam individuāla apdruka, atbilstoši pasūtītāja iesniegtajam dizainam. Katrs pasūtījums ietvēra atšķirīgu informāciju gan par priekšmetu skaitu, gan par iepakojumu, gan par piegādes nosacījumiem, kas tika izteikti gan norādot konkrētu piegādes adresi, gan izmantojot Starptautiskos tirdzniecības noteikumus (*Incoterms* 2010). Šāda kārtība izrietēja no pušu sadarbības gadu garumā, ko apliecina prasītājs prasības pieteikumā.

Neskatoties uz augstāk minēto, tiesa spriedumā nav pievērsusi uzmanību šim būtiskajam līguma priekšmeta raksturojumam: koka priekšmets - minipalete un katram pasūtījumam atbilstošs individuāls dizains. Šis apstāklis ir novedis tiesu pie nepareizas pušu darījuma attiecību un tiesisko seku analīzes (skat. strīdus rēķinu analīzi).

Proti, katrā pasūtījumā, lai tas būtu reāli izpildāms, atbilstoši starp pusēm pastāvošajai preču piegādes praksei, iekļaujami visi minētie elementi: prece, tās skaits, atbilstošs dizaina pieprasījums (paraugs), kā arī piegādes vieta, bez kā pienācīga saistību izpilde no atbildētāja puses nav iespējama.

[4.2.1] Attiecībā par strīdus rēķiniem un prasījuma summu tiesa nav pareizi vērtējusi to saturu, tādējādi nonākot pie kļūdainiem secinājumiem.

Nav strīda par to, ka pircējs veicis sekojošus pasūtījumus un atbildētājs attiecīgi tam ir izrakstījis priekšapmaksas rēķinus.

Pasūtījums A097306, rēķins Nr. A1901221, 2019. gada 22. janvāra , priekšapmaksas rēķins Nr. A1901221 ir izrakstīts par 8330 gab. minipaletēm BEZ apdrukas (t.i., tikai par koka priekšmetu izgatavošanu), bez iepakošanas kastē, 4998 *euro*, apmaksas datums -2019. gada 22. janvāris, priekšapmaksas rēķina izrakstīšanas brīdī pircējs nebija iesniedzis nepieciešamo informāciju par apdrukās dizainu. Piegādes vieta: ASM logistics, *D3 Urmanicats-Design Studio Labyrint* BCN, *Calle Eduard Mariasatany* 384-386, *Pargue Empresarial Grandland*, 08918 *Badalona, Spain*. Piegādes izmaksas nav norādītas.

Rēķins A2004211 2020. gada 21. aprīlis 2029,83 *euro*, nav apmaksāts. Priekšapmaksas rēķinā Nr. A1901221 ir norādīta pircēja iepriekšējā adrese, t.i., sākot no 2019. gada 1. maija pircēja noliktava vairs pēc norādītās adreses neatradās. Respektīvi, uz rēķinā norādīto adresi piegāde nebija iespējama. Vēlāk 2020. gada 6. aprīlī, kad tika saskaņoti mākslas darbi, pircējs bija norādījis citu piegādes adresi, kas arī ir norādīta priekšapmaksas rēķinā Nr. A2004211. sakarā ar to, ka apdrukas un piegādes priekšapmaksas rēķins netika apmaksāts, preces piegāde nenotika.

Pasūtījums A097, rēķins Nr. A191081 2019. gada 10. augusts 3901,20 *euro*, apmaksas datums 2019. gada 10. oktobris; priekšapmaksas rēķins Nr. A1910081 izrakstīts par 6502 dab. minimpaletēm BEZ apdrukas (t.i. tikai par koka priekšmetu izgatavošanu), bez iepakošanas kastē. Uz priekšapmaksas rēķina izrakstīšanas brīdi pircējs nebija iesniedzis nepieciešamo informāciju par apdrukas dizainu. Piegādes vieta: Ex W Riga, Latvia. Atbilstoši Starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem (*Incoterms 2010*)-EXW (*ex Works*) - no rūpnīcas. Pārdevēja pienākumā neietilpst preces iekraušana, nosūtīšana. Precei jābūt pieejamai pārdevēja noliktavā, veikalā, ražotnē. Piegādes izmaksas nav norādītas. Preču apdrukas dizains nav iesniegts, kā arī iztrūka preču zīme īpašnieka apliecinājums par atļauju izmantot tam piederošo preču zīmi.

Pasūtījums A097306, rēķina Nr. A1910212 2019. gada 21. oktobris 4999,80 *euro*, priekšapmaksas rēķins Nr. A1910212 izrakstīts par 8333 gab. minipaletēm BEZ apdrukas (t.i. tikai par koka priekšmetu izgatavošanu), bez iepakošanas kastē. Uz priekšapmaksa rēķina izrakstīšanas brīdi apmaksas datums 2019. gada 24. oktobris. Pircējs nebija iesniedzis nepieciešamo informāciju par apdrukas dizainu. Piegādes vieta: EXW Riga, Latvia. Atbilstoši Starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem (*Incoterms 2010*)-EXW (*ex Works*) - no rūpnīcas. Pārdevēja pienākumā neietilpst preces iekraušana, nosūtīšana. Precei jābūt pieejamai pārdevēja noliktavā, veikalā, ražotnē. Piegādes izmaksas nav norādītas. Nav arī preču zīmes īpašnieka apliecinājums par atļauju izmantot tam piederošo preču zīmi.

Pasūtījums A097 rēķina Nr. A1911151 2019. gada 15. novembris 4999,80 *euro*, apmaksas datums 2019. gada 19. novembris. Priekšapmaksas rēķins Nr. A1911151 izrakstīts par 8333 gab. minipaletēm BEZ apdrukas (t.i. tikai par koka priekšmetu izgatavošanu), bez iepakošanas kastē. Uz priekšapmaksas rēķina izrakstīšanas brīdi pircējs nebija iesniedzis nepieciešamo informāciju par apdrukas dizainu. Piegādes vieta ExW Riga, Latvia. Atbilstoši Starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem (*Incoterms 2010*)-EXW (*ex Works*) - no rūpnīcas. Pārdevēja pienākumā neietilpst preces iekraušana, nosūtīšana. Precei jābūt pieejamai pārdevēja noliktavā, veikalā, ražotnē. Piegādes izmaksas nav norādītas. Nav preču zīmes īpašnieka apliecinājums par atļauju izmantot tam piederošo preču zīmi.

Pasūtījums A1912032 2019. gada 3. decembris 11 535,91 *euro*, nav apmaksāts, rēķins Nr. 1912032 izrakstīts par četrām pozīcijām:

1. Palete-IT ar 4 minipaletēm (palikņi), ieskaitot 4 tampo druka uz katras paletes, kartona etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 600 komplekti, komplektā 4 minipaletes;

2. Palete-IT ar 5 minipaletēm (palikņi), ieskaitot 4 tampo druka uz katras paletes, kartona etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 1440 komplekti, komplektā 5 minipaletes;

3. Palete-IT ar 8 minipaletēm (palikņi), iekļauts: 4 tampo druka uz katras paletes, etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 400 komplekti, komplektā 8 minipaletes;

4. Palete-IT ar 10 minipaletēm (palikņi), iekļauts: 4 tampo druka uz katras paletes, etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 256 komplekti, komplektā 10 minipaletes; Piegādes vieta *United Entrertainment B.V., de Gaffel 25, 9206 AV Drachten*, Nīderlande. Preču apdrukās dizains nav iesniegts. Nav iesniegts dizains arī etiķešu apdrukai un svītru kodam, kā arī preču zīmes īpašnieka apliecinājums par atļauju izmantot tam piederošo preču zīmi.

Pasūtījums A097322, rēķina Nr. A1912033 2019. gada 3. decembris 2346,54 *euro*, nav apmaksāts. 2020. gada 20. februāra atgādinājumā pircēja pārstāvis advokāts valsts nerets izvirzīja atbildētājam veikt preces piegādi saskaņā ar rēķinu Nr. 1912033. Neskatoties uz to faktu, ka atbildētājs veica preces piegādi 2020. gada 2. martā, par ko lietā iesniegti pierādījumi), pircējs apmaksu par preci nav veicis, kā rezultātā pastāv atbildētāja pretprasījums.

Pasūtījums A097324, rēķina Nr. A1912141 2019. gada 14. decembris 14 306,46 *euro* (19 497,66 *euro* - priekšapmaksas maksājums 5191,20 *euro*), rēķins Nr. A1912141, saskaņā ar 2019. gada 11. decembra un 2019. gada 16. decembra e-pastu-pasūtījumu izrakstīts par kopējām četrām pozīcijām:

1. Palete IT ar 4 minipaletēm (palikņi), ieskaitot 4 tammpo druka uz katras paletes, kartona etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 1200 komplekti, komplektā 4 minipaletes;

2. Palete-IT ar 5 minipaletēm (palikņi), ieskaitot 4 tampo druka uz katras paletes, kartona etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 2280 komplekti, komplektā 5 miniplates; apmaksas datums 2019. gada 18. decembris un 2019. gada 24. decembris;

3. Palete-IT ar 8 minipaletēm (palikņi), iekļauts; 4 tampo druka uz katras paletes, etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 800 komplekti, komplektā 8 minipaletes;

4. Palete –IT ar 10 minipaletēm (palikņi), iekļauts; 4 tampo druka uz katras paletes, etiķetes, komplektēšana, iepakošana, svītru kods-daudzums 336 komplekti, komplektā 10 minipaletes; Rēķinā iekļauti transporta izdevumi. Piegādes vieta: *United Entertainment B.V., de Gaffel 25, 9206 AV Drachten,* Nīderlande. Preču apdrukās dizains nav iesniegts. Nav iesniegts dizains arī etiķešu apdrukai un svītru kodam, kā arī preču zīmes īpašnieka apliecinājums par atļauju izmantot tam piederošo preču zīmi.

Par rēķinos norādīto preci - līguma priekšmetu - neskatoties uz to, ka starp atbildētāju un pircēju nebija noslēgts rakstveida līgums puses savā komercdarbībā bija izveidojušas praksi, ka pircējs savos pasūtījumos iesniedz atbildētājam konkrētu, individuālu dizainu (klienta logotipu), kas katrā individuālā gadījumā apdrukas veidā ir attēlojams uz katra pasūtījuma (noteikta priekšmetu skaita).

Minēto apliecina prasītājs prasības pieteikumā, kā arī to pierāda lietas materiāliem pievienotais atbildētāja 2021. gada 27. septembra paskaidrojums, ar kuru pircējs 2020. gada 6. aprīlī ir apstiprinājis paraugu „Single Pallet Logo dizains, krāsa, novietojums" priekšapmaksas rēķinam Nr. A1901221, 2019. gada 22. janvāra pasūtījums Nr. A097306, t.i., preču apdrukas dizains ir neatņemama līguma priekšmeta sastāvdaļa, bez kā nav iespējama līgumsaistību izpilde no atbildētāja puses.

Bez pircēja norādītā dizaina apdrukas izpildes, līguma priekšmets nevar tikt uzskatīts par pilnīgu un līgumsaistībām atbilstošu. Pircējs visā pušu sadarbības laikā nav veicis pasūtījumu - koka minipaletes BEZ apdrukas. Tāpēc atbildētājam bija tiesības paļauties, ka pircējs dizaina paraugu iesniegs arī attiecībā uz priekšapmaksas rēķinos norādīto preci, jo pasūtījuma izdarīšanas un rēķinu izrakstīšanas brīdī šādas norādes netika sniegtas.

Atbildētājs norādīja, ka tam nebija iespēju pabeigt minēto pasūtījumu piegādi, jo pircēja pasūtījumi līdz galam nebija noformēti. Tas redzams no priekšapmaksas rēķiniem 2019. gada 22. janvāra Nr. A1901221, 2019. gada 10. augusta Nr. A1910081, 2019. gada 21. oktobra Nr. A1910212, 2019. gada 15. novembra Nr. A1911151, kuros ir konkrēti norādīts, ka šie ir izrakstīti par minipalešu izgatavošanu BEZ apdrukas. No visiem minētajiem priekšapmaksas rēķiniem tikai pasūtījums saskaņā ar 2019. gada 22. janvāra priekšapmaksas rēķinu Nr. A1901221, pēc dizaina apstiprināšanas tika papildināts ar noslēguma rēķinu Nr. A2004211 par apdruku un piegādes veikšanu 2029,83 EUR apmērā. Diemžēl pircējs - sabiedrība /Nosaukums A/ - rēķina apmaksu neveica, kas bija par pamatu neveikt piegādi.

Tiesa ir nepareizi tulkojusi ofertes jēdzienu Konvencijas izpratnē. Proti, par oferti ir uzskatāms vienpusējs gribas izteikums, ar kuru persona izsaka vēlmi noslēgt līgumu saskaņā ar ofertē ietvertajiem noteikumiem. To var uzskatīt par līguma piedāvājumu, kuru adresātam akceptējot, rodas

līgumsaistības. Lai oferti par tādu uzskatītu, ir nepieciešams ne tikai gribas izteikums, bet ofertei ir jābūt tik detalizētai, lai to akceptējot nerastos šaubas par līguma būtiskajām sastāvdaļām. Nepastāvot šiem noteikumiem, vienpusējs gribas izteikums ir uzskatāms nevis par oferti, bet gan par pārrunu iniciēšanu ar mērķi nākotnē nonākt līdz līguma noslēgšanai.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka pušu praksē bija izveidojusies pasūtījumu veikšanas kārtība, kuras ietvaros pircējs, veicot pasūtījumu, norāda vēlamo preces skaitu, atbildētājs norāda neapdrukāta koka priekšmeta (līguma priekšmeta) cenu, kuru saņemot tiek uzsākta ražošana. Tādējādi tā ir uzskatāma par priekšapmaksu, kuru veicot pircējs apstiprina rēķinā iekļauto informāciju. Pasūtījums var tikt realizēts pilnībā, tikai saņemot informāciju par preces apdruku, iepakojumu, piegādes vietu un piegādes noteikumiem, ja tie iepriekš nav bijuši zināmi, par ko attiecīgi tiek izrakstīts noslēguma rēķins, kura attiecīgi šīm pozīcijām tiek noteikta cena.

Saskaņā ar Konvencijas 35. pantu pārdevēja pienākums ir piegādāt preci, kura pēc daudzuma, kvalitātes un apraksta atbilst līguma prasībām, un kuras iepakojums atbilst līguma noteikumiem.

Atbildētājam netika dotas iespējas piegādāt līguma noteikumiem atbilstošu preci, jo ziņas par tās nepieciešamajām kvalitātes īpašībām pircējs nav noteicis.

Nav pamatots tiesas secinājums, ka uz atbildētāju gulstas pienākums pierādīt to, ka pasūtījums ir bijis nepilnīgs. Tieši pretēji, šāda pozitīva pierādījuma iesniegšanas pienākums gulstas uz prasītāju, jo viņam prasot līguma izpildi, ir jāpierāda, ka līgums ir bijis pienācīgi noslēgts, ka viņš ir veicis visas nepieciešamās darbības, sniedzis visu nepieciešamo informāciju par līguma būtiskajām sastāvdaļām, lai sastopoties ofertei un akceptam, līgumsaistības būtu ideālas un izpildāmas atbilstoši pušu gribai.

Šādus pierādījumus prasītājs nav iesniedzis.

[4.2.2] Nav ņemts vērā atbildētāja norādītais arguments par preču zīmes EUR un EPAL izmantošanas tiesībām, jo preču zīme EPAL nepieder pircējam, bet gan *EUROPEAN PALLET ASSOCIATION e.V., Hermelinweg 14, D-48157*, Minstere, Vācija, preču zīmes numurs /numurs/.

Pasūtījumos, kuros izrakstīti priekšapmaksas rēķini 2019. gada 10. augusta Nr. A1910081, 2019. gada 21. oktobra Nr. A1910212, 2019. gada 15. novembra Nr. A1911151, 2019. gada 14. decembra Nr. A1912141, līdz šim brīdim nav iesniegtas pasūtījuma pilnīgai izpildei nepieciešamā informācija, tai skaitā apstiprinājums, ka /Nosaukums A/ ir/bija tiesības izmantot citai juridiskai personai reģistrētas preču zīmes savā komercdarbībā.

Atbildētājs vēl 2020. gadā centās iegūt informāciju no Spānijas patentu un zīmolu reģistra, lai pārliecinātos par /Nosaukums A/ tiesībām attiecībā uz minētajām preču zīmēm, taču atbildi nesaņēma.

Priekšapmaksas rēķinos: 2019. gada 10. augusta Nr. A1910081, 2019. gada 21. oktobra Nr. A1910212, 2019. gada 15. novembra Nr. A1911151 kā piegādes vieta ir norādīta - ExW Riga, Latvia. Atbilstoši Starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem (*Incoterms* 2010), kas bija spēkā rēķinu izrakstīšanas brīdī - EXW (*ex Works*) nozīmē „no rūpnīcas". Pārdevēja pienākumā neietilpst preces iekraušana, nosūtīšana. Precei jābūt pieejamai pārdevēja noliktavā, veikalā, ražotnē.

Tiesa bez ievērības atstājusi Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr. 55 zvērinātas tiesu izpildītājas Sandras Rundules 2021. gada 22. septembra aktā Nr. 00176/055/2021-AKT „Par fakta fiksēšanu" norādīto, ka pircējam ir jāierodas piegādes vietā- ExW Riga, Latvia - preces saņemšanai. Spriedumā šis apstāklis nav ņemts vērā un sprieduma motīvos, atsaucoties uz Konvencijas 33. panta c) apakšpunktu, ir kļūdaini konstatējusi atbildētāja prettiesisku rīcību, neveicot preču nosūtīšanu pircējam. Pircējs nebija iesniedzis atbildētājam ziņas ar preču piegādes adresi un konkrētu saņēmēju, tāpēc minētajos priekšapmaksas rēķinos tika iekļauti piegādes nosacījumi ExW Riga, Latvia. Apmaksājot šos priekšapmaksas rēķinus, pircējs šiem nosacījumiem ir piekritis. Pretēji pierādījumi tiesā nav iesniegti.

[4.3] Atbildētāja neatzīst, ka ar savu darbību vai bezdarbību būtu būtiski pārkāpusi līguma noteikumus, jo tai nebija pamata domāt, ka pircēja vēlmēs ietilpst preci saņemt noteiktā termiņā, t.i., 2019. gada Ziemassvētku laikā, proti:

1) prasītājs saprātīgā laikā nav pabeidzis pasūtījuma noformēšanu, kas ļautu atbildētājam pabeigt preču ražošanu, iepakošanu un nosūtīšanu;

2) pušu sarakstē preču piegādes termiņš nav noteikts;

3) strīdus pasūtījumiem priekšapmaksas rēķini izrakstīti 2019. gada 22. janvārī, 10. augustā, 21. oktobrī, 15. novembrī un 14. decembrī. Pēdējais priekšapmaksas maksājums 2019. gada 14. decembra rēķinam Nr. A1912141, apmaksāts 2021. gada 24. decembrī.

Norādīts, ka vispārzināms ir fakts, ka ziemassvētku tirdzniecība tiek uzsākta novembra beigās - decembra sākumā. Ierēķinot pasūtījuma saskaņošanas, preces ražošanas, apdrukas, iepakošanas un sūtījuma laiku, pasūtījuma realizācijas laiks ir atkarīgs no pasūtījuma rakstura: preces skaita, dizaina, iepakojuma veida, piegādes vieta u.c. Tāpēc nevienā pasūtījumā, priekšapmaksas rēķinos un rēķinos vispār nav noteikts izpildes termiņš un piegādes laiks. Tas nozīmē, ka prasītājs sniedza tiesai apzināti nepatiesas ziņas par faktiem un lietas apstākļiem, savukārt tiesa sprieduma motīvus ir balstījusi uz prasītāja paskaidrojumiem, kas nav uzskatami par pierādījumiem Civilprocesa likuma 104. panta kartībā.

Tādējādi tiesai nebija tiesiska pamata lemt par preču piegādes saprātīga termiņa neievērošanu Konvencijas 33. panta c) apakšpunkta izpratnē un konstatēt atbildētāja nokavējumu.

[4.4] Tiesa spriedumā ir atsaukusies uz 2020. gada 18. februāra paziņojumu, ar kuru pircēja pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Valts Nerets ar zvērinātas tiesu izpildītājas palīdzību nosūtījis atbildētājam 2020. gada 18. februārī vēstuli, norādot, ka atbildētājam 2019. gada decembrī bija pienākums veikt preču piegādi, pamatojoties uz atbildētāja izrakstītajiem rēķiniem Nr. A1901221, A1912032, A1912033 un A1912141, taču preču piegāde nav veikta. Tādēļ pircējs uzlicis par pienākumu atbildētājam līdz 2020. gada 24. februārim veikt apmaksāto preču piegādi vai saņemtās naudas atmaksu 33 186,95 EUR.

Tiesas ieskatā, šis paziņojums ir atzīstams par tādu, ar kuru pircējs saskaņā ar Konvencijas 26. pantu ir paziņojis par savu vēlmi atkāpties no līguma, ja līgums netikšot izpildīts līdz 2020. gada 24. februārim, t.i., nedēļas laikā.

Tiesa nav ņēmusi vērā atbildētāja paskaidrojumus un lietā esošos pierādījumus tam, ka vēstulē norādītā informācija neatbilst patiesībai:

- prasītājs /Nosaukums A/) nav iesniedzis pierādījumus par priekšapmaksas rēķina Nr. A1912032 apmaksu;

- prasītājs nav pierādījis, ka starp pusēm jelkad būtu pastāvējusi vienošanās par preču piegādes termiņu 2019. gada decembrī, nedz arī to, ka no pircēja darbībām izrietētu vēlme izbeigt līgumattiecības. Tiesa nav ņēmusi vērā pierādījumus tam, ka pircējs tikai pēc 2020. gada 20. februāra ir sācis veikt darbības preču dizaina saskaņošanai, proti, 2020. gada 6. aprīlī ir apstiprinājis paraugu „Single Pallet Logo dizains, krāsa, novietojums" 2019. gada 22. janvāra rēķinam Nr. A1901221 (atbildētāja 2021. gada 27. septembra paskaidrojumu pielikums Nr. 3). Šīs darbības tieši pretēji liecina par pircēja vēlmi turpināt līgumattiecības, kā arī apstiprina to, ka atbildētājs nav nokavējis piegādes termiņu, jo preču dizaina un piegādes nosacījumu apspriešanas saskaņošana turpinājās;

- pircēja pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Valta Nereta 2020. gada 18. februāra vēstulē norādītie atbildētāja izrakstītie priekšapmaksas rēķini, neatbilst tiem, uz kuriem prasītājs balsta savus prasījumus tiesā. Tātad šis paziņojums par atkāpšanos no līguma nav attiecināms uz paziņojumā neiekļautajiem, prasības pamatā esošajiem priekšapmaksas rēķiniem: 2019. gada 10. augusta Nr. A1910081, 2019. gada 21. oktobra Nr. A1910212, 2019. gada 15. novembra Nr. A1911151.

Tāpēc nav pamata Konvencijas 45. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 49. panta 1. punkta b) piemērošanai, jo tiesa kļūdaini ir atzinusi par pierādītu atbildētāja prettiesisku rīcību līgumsaistību nepildīšanā, kā arī nav konstatējusi līgumtiesību izbeigšanai nepieciešamos priekšnoteikumus, tādējādi

nav pamata piedzīt no atbildētāja ,,naudas līdzekļus, kas ir pirkuma maksa par nesaņemtajām precēm".

Saskaņā ar Konvencijas 60. pantu pircēja pienākums pieņemt piegādi sevī ietver:

a) visu darbību veikšanu no viņa puses, kuras varētu no viņa saprātīgi sagaidīt, lai dotu iespēju pārdevējam realizēt piegādi, un

b) preces pieņemšanu.

Atbildētājs uzskata, ka tiesa nav ņēmusi vērā tos pierādījumus, kas norāda uz vainu pircēja līgumsaistību izpildē, nepareizi vērtējusi esošos pierādījumus, kā rezultātā atbildētājam liegta iespēja pienācīgi izpildīt savas līgumsaistības.

Atbildētājs nekad nav atteicies piegādāt preces pasūtītājam. Prece, kurai ir saskaņoti mākslas darbi, ir saražota un atrodas atbildētāja noliktavā, par ko 2021. gada 22. septembrī sastādīts zvērinātas tiesu izpildītājas Sandras Rundeles akts Nr. 00176/055/2021-AKT par faktu fiksēšanu. Atbildētāju nevar vainot saistības neizpildē, ja pasūtītāja vainas dēļ nav saskaņots dizains (mākslas darbi) pasūtījumiem, bez kā pasūtījumu izpilde kļuvusi neiespējama.

Tiesa nav vērtējusi pasūtītāja pienākuma izpildi, t.sk. iesniegt dizainu, saskaņotus mākslas darbus, preču zīmju atļauju u.c.

[4.5] Pušu līgumsaistības nav uzskatāmas par izbeigtām un atbildētājam ir tiesības prasīt to izpildi.

Atbildētājs norāda, ka tiesa nav pareizi vērtējusi zvērinātu tiesu izpildītāja 2021. gada 22. septembra fakta fiksācijas aktu, ar kuru konstatētas 97 kartona kastes ar koka izstrādājumiem – paletēm. Akts pierāda to, ka atbildētājs godprātīgi izpildot savas līguma saistības ir izmantojis priekšapmaksas maksājumus preces ražošanai un, sniegtās informācijas ietvaros, ir gatavs veikt piegādi.

Atbildētājs nekad nav minējis, ka fakta konstatācijai 2021. gada 22. septembrī ir jāpierāda saražoto preces apjomu 2019. gada decembrī, tieši pretēji, atbildētājs norādīja, ka 2019. gada decembrī preci ar apdruku pilnībā saražot nebija iespējams, jo netika saņemta tam nepieciešamā informācija, t.i. nebija noformēts atbilstošs pasūtījums.

Tiesa, atzīstot, ka kādi no atbildētāja apgalvojumiem nav pietiekami pierādīti vai ir neprecīzi, un tā iemesla dēļ noraidot atbildētāja iebildumu, pārkāpa Civilprocesa likuma 93. panta ceturto daļu. Tādējādi, tiesa nepamatoti ir noraidījusi atbildētāja iebildumus vien tā iemesla dēļ, ka tiesas ieskatā, tas nav pietiekami pierādīts, tādējādi ir pārkāpta Civilprocesa procesa likuma 93. panta ceturtā daļa.

Ievērojot, ka sabiedrība /Nosaukums A/ 2020. gadā likvidēta, atbildētājam ir pamats domāt, ka tās amatpersona */pers. D/* jau 2020. gada sākumā zināja par iespējamām finanšu grūtībām un likvidāciju, kā rezultātā pircējs pilnībā neizpildīja savas saistības pret atbildētāju. Neatklājot patiesos faktus, falsificējot darījumu, t.i., noslēdzot Cesijas līgumu un ceļot prasību */pers. D/* personā tiek veiktas darbības ar mērķi izvairīties no sabiedrības /Nosaukums A/ saistību izpildes gan pret atbildētāju, gan pret citiem kreditoriem. Tiesiskuma princips nosaka, ka *ex iniuria ius non oritur* (prettiesiska rīcība nevar radīt tiesiskas sekas) - prasībā norādītie apstākļi neliecina par parāda saistību pastāvēšanu un atbildētājas vainojamību.

Prasītājs ir nepamatoti cēlis prasību par parāda piedziņu, prasītājam iztrūkst prasījuma tiesības.

[4.6] Atbildētājs uzskata, ka prasītāja iesniegtie prasības pamatojošie dokumenti ir izslēdzami no pierādījumiem Civilprocesa likuma 111. un 178. panta kārtībā, jo ir pamats apšaubīt lietā esošo dokumentu juridisko spēku.

Prasītāja iesniegtie dokumenti neatbilst Dokumentu juridiskā spēka likuma 3., 4., 5. un 6. panta prasībām un tam nav juridiska spēka. Iztrūkst pirmdokuments, faktiski ir veikts atvasinājuma (kopijas) atvasinājums. Savukārt zvērinātas advokātes Danas Rones kopijas apliecinājums nenovērš konstatētos trūkumus, ņemot vērā, ka viņa nav pirmdokumentu autore vai arī saņēmēja. Tādējādi pārkāpti Civilprocesa likuma 110. un 111. panta noteikumi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 111. panta otrās daļas noteikumiem, rakstveida pierādījumi iesniedzami oriģinālā vai noteiktā kārtībā apliecināta noraksta veidā. Norakstu var apliecināt arī tiesnesis. Ievērojot, ka tiesā iesniegtie dokumentu kopijas nav likumā noteiktajā kārtībā apliecināti, tiem nav juridiska spēka un tie nav vērtējami kā pierādījumi.

[5] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējot lietas apstākļus, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, dodot lietas dalībniekiem termiņu līdz 2022. gada 11. martam papildu paskaidrojumu vai citu procesuālo lūgumu iesniegšanai tiesā. Par lietas izskatīšanas datumu lietas dalībniekiem savlaicīgi un likumā noteiktajā kārtībā paziņots.

[6] 2022. gada 11. martā atbildētājs iesniedzis papildus paskaidrojumus, kuros norādīts, ka pirmās instances tiesa, pārkāpjot Civilprocesa likuma 10. pantā ietverto sacīkstes principu, ir interpretējusi atbildētāja iesniegto pierādījumu 2020. gada 24. janvāra e-pasta vēstuli ārpus puses iebildumu ietvara, nepareizi nodibinājusi faktu un izdarījusi nepareizu secinājumu, kas novedis pie Civilprocesa likuma 190. panta otrās daļas, 193. panta piektās daļas noteikumu pārkāpuma, kas ir pamats sprieduma atcelšanai (*lietas 2. sējuma 4.-5. lapa*).

Motīvu daļa

[7] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma, savukārt apelācijas sūdzība nav pamatota.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu, 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbildētāja iesniegtajā apelācijas sūdzībā pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā iesniegtās prasības apjomā, tādējādi prasība apelācijas instances tiesā izskatāma pilnā apmērā.

Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Tiesas kolēģija, izskatot lietu atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma argumentācijai.

[9] Tiesas kolēģija no lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem konstatē, ka pircējs, kas ir Spānijā reģistrēts komersants un prasītājs 2020. gada 9. jūnijā, Barselonā noslēdza cesijas līgumu (*lietas 1.sējuma 15. lapa ar tulkojumu 16. lapā*), ar kuru pircējs cedēja prasītājam visas prasījuma tiesības, kas izriet no un ir saistītas ar juridiskajiem darījumiem ar atbildētāju, tai skaitā un ne tikai prasībām pret atbildētāju, kas izriet no šādiem rēķiniem, ko izdevusi atbildētāja, bet par kuriem nav saņemta prece, ne pircējam atmaksāti naudas līdzekļi: rēķins Nr. A1901221, A1910081, A1910212, A1911151, A1912032, A1912141.

Konkrētais prasītāja prasījums izriet no preču pirkuma darījuma, kas pastāvēja starp pircēju un atbildētāju. No lietas materiāliem konstatējams, ka pircējs ir Spānijā reģistrēts komersants, kas savu komercdarbību arī veic šajā valstī, savukārt atbildētāja ir Latvijas Republikā reģistrēts komersants. Līdz ar to lietā ir konstatējams pārrobežu elements un ir risināms jautājums par piemērojamo likumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu tiesa izspriež civillietas saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, Latvijas Republikai saistošajiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības tiesību normām. Šī tiesību norma attiecas gan uz procesuālajām tiesību normām (piemēram, lietas piekritība), gan uz materiālajām tiesību normām (piemēram, piemērojamais likums).

Latvijas Republika un Spānijas karaliste ir Eiropas Savienības dalībvalstis. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu ciktāl par tiesību aktiem, ko piemēro līgumam, nav izdarīta izvēle saskaņā ar 3. pantu un neskarot 5. līdz 8. pantu, līgumam piemērojamos tiesību aktus preču iegādes

līgumam reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā pārdevējam ir pastāvīgā mītnesvieta.

Atbildētāja lietā ir preču pārdevēja un tās mītnes vieta ir Latvijas Republikā un līdz ar to strīds ir risināms saskaņā ar Latvijas Republikas tiesību aktiem.

[10] Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, tiesas kolēģija tos atzīst par nepamatotiem.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem apelācijas sūdzībā atbildētāja iebildumus, ka tiesa nav pārliecinājusies par diviem jautājumiem - prasītāja identitāti un tiesībām uz prasījumu.

[10.1] Attiecībā uz identitāti, ne Civilprocesa likums, ne šajā lietā piemērojamais materiālo tiesību avots – Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem – neparedz tiesā iesniegt personu apliecinoša dokumenta – pases vai ID kartes kopiju. Tiesvedības sākumā tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma pārbauda 155. panta otro daļu pārbauda „ieradušos personu identitāti", bet nevis pušu identitāti. Kā redzams no pirmās instances tiesas sēdes protokola, pirmās instances tiesas sēdē piedalījās gan prasītāja, gan atbildētāja pilnvarotie pārstāvji un tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 155. panta otrajai daļai pārbaudīja pārstāvju identitāti. Prasītāja pārstāve saskaņā ar Civilprocesa likuma 85. panta trešo daļu prasītāju pārstāvēja kā zvērināta advokāte uz rakstveida pilnvaras un ordera pamata. Atbildētājs neapstrīdēja pilnvaras īstumu ne Civilprocesa likuma 178. vai 179. panta kārtībā, ne arī iesniedzot pieteikumu Valsts policijā par pilnvaras viltojumu. Savukārt nav šaubu, ka prasītāja pārstāve savu klientu – prasītāju ir identificējusi, noslēdzot ar viņu līgumu par juridiskās palīdzības sniegšanu, bet klienta identificēšanas procedūra nav šīs tiesvedības priekšmets. Tādējādi secināms, ka tiesai nevajadzēja veikt nekādas citas papildu darbības, lai identificētu prasītāju.

[10.2] Attiecībā uz prasītāja tiesībām uz prasījumu, tās izriet no 2020. gada 7. augustā noslēgtā cesijas līguma, kas parakstīts starp prasītāju un Spānijā reģistrēto uzņēmumu /Nosaukums A/. Civillietas materiālos atrodas minētais cesijas līgums un tā tulkojums latviešu valodā. Atbildētājs neapstrīd, ka cesijas līgums ir noslēgts laikā, kad Spānijā reģistrētais uzņēmums /Nosaukums A/ vēl juridiski pastāvēja. Lai gan atbildētāja apelācijas sūdzībā norādīts, ka „lietā pastāv strīds par [..] par cesijas līguma īstenumu", tomēr šāds strīds juridiskā izpratnē nepastāv. Atbildētājs nav cēlis tiesā pretprasību vai citā tiesā, piemēram, Spānijā, prasību par cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu. Šādos apstākļos cesijas līgums ir spēkā. Spānijas tiesību akti neaizliedz šāda cesijas līguma noslēgšanu, un jebkāda analoģija ar Latvijas tiesību aktiem te nav piemērojama. Uzņēmums /Nosaukums A/ bija reģistrēts Spānijā un, attiecīgi, darbojās saskaņā ar komercdarbību regulējošiem tiesību aktiem Spānijā. Eiropas Savienībā komerctiesības nav unificētas, un katrā valstī pastāv savs atšķirīgais komerctiesību regulējums. Atbildētājs nav pamatojis savas aizdomas par cesijas līguma spēkā neesamību ne ar vienu konkrētu tiesību normu. Šādos apstākļos tiesas kolēģija konstatē, ka cesijas līguma noslēgšana bija likumīga un neviena no Spānijas tiesību normām neaizliedza vai neierobežoja šāda līguma noslēgšanu.

[10.3] Kā to pamatoti norādījusi prasītāja pārstāve savos paskaidrojumos, atbildētājam ir visas tiesības sazināties ar Spānijas tiesību aizsardzības iestādēm, tai skaitā komercreģistru, kurā bija reģistrētas ziņas par uzņēmumu /Nosaukums A/ un tā likvidāciju. Atbildētājam bija tiesības lūgt Spānijas komercreģistru veikt auditu par šī uzņēmuma likvidācijas atbilstību Spānijas normatīvo aktu prasībām. Latvijas vispārējās jurisdikcijas tiesas kompetencē neietilpst pārbaudes veikšana par Spānijā reģistrēta uzņēmuma likvidācijas procesu un to, vai ar noslēgto cesijas līgumu nav aizskartas kreditoru intereses, uz ko atsaucas atbildētājs apelācijas sūdzībā.

[10.4] Nav pamatots atbildētāja iebildums par to, ka tiesa nav izprasījusi /Nosaukums A/ 2020. gada finanšu pārskatu. Pirmkārt, Spānijā reģistrēto juridisko personu finanšu pārskati ir publiski pieejama informācija, ko pats atbildētājs var izprasīt Spānijas komercreģistrā bez tiesas atbalsta un ko atbildētājs nav darījis, ne arī iesniedzis pierādījumus par to, ka Spānijas komercreģistra iestāde būtu atteikusies viņam izsniegt šādu informāciju. Otrkārt, neraugoties uz finanšu pārskata datiem, atbildētājs nenoliedz to, ka nav samaksājis Spānijas uzņēmumam /Nosaukums A/ prasībā norādīto naudas summu.

[10.5] Atbildētājs nepamatoti atsaucas apelācijas sūdzībā uz analoģiju ar Latvijas Komerclikumu. Analoģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta piekto daļu ir piemērojama tikai tad, „ja nav likuma, kas regulē strīdīgo attiecību". Savukārt Spānijā reģistrēta uzņēmuma likvidācijas procesu regulē Spānijas tiesību akti.

[10.6] Nav pamatoti atbildētāja iebildumi, kas izteikti apelācijas sūdzībā attiecībā uz cesijas līguma juridisko spēku. Līgums ir noslēgts starp personām, kam Spānijā nav bijuši nekādi ierobežojumi savstarpēji saistīties par prasījuma tiesību nodošanu. Cesijas līgums ir noslēgts laikā, kas norādīts cesijas līguma datumā.

[10.7] Nav pamata apšaubīt prasītāja paskaidrojumus, ka gatavojot prasības pieteikumu tiesai, sākotnēji tika apsvērts, ka prasītājs lietā būs Spānijas uzņēmums /Nosaukums A/. Kā redzams no prasības pieteikumam pievienotajiem pielikumiem, tad atbildētājam kā parādniekam sākotnēji brīdinājumus par parāda atmaksu sūtīja tieši /Nosaukums A/ juridiskās palīdzības sniedzējs, zvērinātu advokātu birojs „Sorainen". Saskaņā ar prasītāja paskaidrojumiem uz apelācijas sūdzību šādos apstākļos tika samaksāta arī valsts nodeva par prasības celšanu. Tomēr, kad atbildētājs mēnešiem ilgi vilcinājās parādu atmaksāt un izvairījās no konkrētas atbildes uz zvērinātu advokātu biroja „Sorainen" sūtītajiem brīdinājumiem /Nosaukums A/ 2020. gada 7. augustā noslēdza ar prasītāju cesijas līgumu, jo uzturēt uzņēmumu ar tik lielu neatgūto kredītu nastu vairāk nebija finansiāli iespējami, un vēl 2020. gada 14. septembrī samaksāja valsts nodevu par prasības pieteikumu tiesai. Galīgais lēmums par prasības celšanu tiesā tika pieņemts 2020. gada 28. septembrī, parakstot prasības pieteikumu tiesai.

[10.8] Atbildētājam nav tiesību apspriest cesijas līguma noslēgšanas ekonomisko pamatu, jo šis darījums saista tikai prasītāju un /Nosaukums A/. Prasītājs un Spānijā reģistrētais uzņēmums/Nosaukums A/ ir administratīvi atbildīgi Spānijas nodokļu samaksas uzraudzības iestāžu priekšā par to, lai finansiālie jautājumi, kas saistīti ar uzņēmuma likvidēšanu un cesijas līguma noslēgšanu, būtu juridiski pareizi. Atbildētājam savukārt ir pienākums izpildīt savas saistības, kas atspoguļotas tiesā iesniegtajos rēķinos. Tā kā atbildētājs nav izpildījis šīs saistības pret Spānijas uzņēmumu /Nosaukums A/, tad šobrīd uz cesijas līguma pamata prasījuma tiesības ir pārņēmis prasītājs.

[10.9] Vienlaikus tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt, ka cesijas līguma tulkojuma datumā ir notikusi pārrakstīšanās kļūda, ko prasītāja novērsusi paskaidrojumu 1. pielikumā nosūtot precizēto cesijas līguma tulkojumu, kurā ir izlabota pārrakstīšanās kļūda datumā uz 2020. gada 7. augustu (*lietas 1. sējuma 245. lapa*).

[10.10] Apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdī prasītājs ir Francijas pilsonis, ko apliecina lietas materiālos esošā pases kopija (*lietas 1. sējuma 248. lapa*). Attiecībā uz atbildētāja norādi par prasītāja uzvārda maiņu, prasītājs paskaidrojis, ka laikā, kad viņam bija Izraēlas pilsonība, viņa uzvārds bija /uzvārds/ (iepriekšējās pases kopija (*lietas 1. sējuma 247. lapa*)). No 2007. gada 9. maija prasītājs ir Spānijas pastāvīgais iedzīvotājs, ko apliecina ES pilsoņa reģistrācijas apliecība (*lietas 1. sējuma 242., 243. lapa*)).

[10.11] Atbildētāja apgalvojums apelācijas sūdzībā par to, ka līguma priekšmets nav konkretizēts, nav pamatots. No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs un /Nosaukums A/ gadiem ilgi sadarbojās preču izgatavošanas un piegādes jomā. Pušu darījumi un uz to pamata izdotie rēķini apliecina stabilu komercpraksi, kas pastāvēja starp abiem uzņēmumiem. Šī sadarbība būtu turpinājusies, bet kā jau prasības pieteikumā norādīts, tad atbildētājs atteicās no preču izgatavošanas un neatdeva saņemto naudu.

[10.12] Tiesas kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzībā esošajai rēķinu analīzei. Kā izriet no prasītāja paskaidrojumiem pušu ilggadējā sadarbība un katra kārtējā pasūtījuma saskaņošana e-pastā gadiem ilgi bija nemainīga. Puses e-pastos sazinājās savai komercdarbībai raksturīgā terminoloģijā, un visi iepriekšējie pasūtījumi bija izpildīti precīzi un atbilstoši. Pilnīgi nepamatotas ir atbildētāja atsauces uz to, vai preču apdrukas dizains bija vai nebija

saskaņots. Kā izriet no prasītāja paskaidrojumiem, gadījumā, ja atbildētājam nebija skaidrs uzdevums, tas tika e-pastā saskaņots. Konkrētajos apstākļos atbildētājs, uzņemoties kārtējos pasūtījumus, bija pilnībā saskaņojis ar /Nosaukums A/ gan izgatavojamo preču skaitu, izmēru, dizainu un nosūtīšanas adresi. Būtībā atbildētājs šobrīd veic tādu rēķinu analīzi, kāda nekad nebija ne kritizēta, ne analizēta pušu sadarbības laikā. Tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētājs nav iesniedzis nevienu e-pasta pierādījumu, no kuriem būtu secināms, ka atbildētājs nebūtu sapratis uzdevumu vai citus pasūtījuma izpildes aspektus.

Nav pamatoti atbildētāja iebildumi, ka tiesa nav ievērojusi Civilprocesa likuma 93. panta ceturto daļu, tā kā uz tiesas norādi par nepieciešamību iesniegt šādus pierādījumus, atbildētājas pārstāve izvēlējās to nedarīt.

Kā to pamatoti norādījis prasītājs, šāda rīcība ir pretēja labai komercpraksei, un /Nosaukums A/ pārstāvis sākotnēji centās sarakstes veidā mudināt atbildētāju, lai tas izpilda saistību ārpustiesas kārtībā.

[10.13] Atbildētājs nepamatoti atsaucas uz preču zīmes normatīvo regulējumu un izmantošanas tiesībām. Atbildētājs apņēmās izgatavot preces, nevis tās realizēt. Atbildētāja saistība ir preču izgatavošana un piegādāšana uz Pušu norunāto galamērķi, nevis preču zīmes pārbaudes veikšana. Neatkarīgi no preču zīmes izmantošanas tiesību esības vai neesības atbildētājam ir pienākums nekavējoties atmaksāt saņemto naudu, ja tas ir nonācis pie pārliecības, ka nevar izpildīt pasūtījumu. Tiesas kolēģija konstatē, ka saņemto naudu atbildētājs ir aizturējis bez jebkāda tiesiska pamata.

[10.14] Atbildētājs ir lūdzis tiesu izslēgt no pierādījumiem cesijas līgumu, neapliecinātas un latviešu valodā netulkotas dokumentu kopijas.

Tiesas kolēģija atzīst, ka minētais lūgums ir noraidāms, jo cesijas līgums ir spēkā. Atbildētājs nav cēlis ne Latvijas, ne Spānijas tiesā prasību vai pieteikumu administratīvā procesa ietvaros par šī cesijas līguma atzīšanu par spēkā neesošu. Nav stājies spēkā neviens tiesas vai administratīvās iestādes nolēmums, ar kuru cesijas līgums būtu atzīts par spēkā neesošu. Cesijas līgums pamato saistību starp /Nosaukums A/ un prasītāju par prasījuma tiesību nodošanu, un tas ir pamatā celtajai prasībai. Visi lietā esošie dokumenti un to kopijas ir pienācīgi apliecināti, un atbildētājs nav iesniedzis lietā pierādījumus par pretēju, atšķirīgu dokumentu esību. Pušu komercdarbības sadarbība notika tādā komercdarbības vidē, kur saistības tika nodibinātas, pamatojoties uz e-pastos panāktu vienošanos, ko apliecināja katrs izsniegtais rēķins. Atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem arī šādā kārtībā noslēgti līgumi ir pusēm saistoši.

[10.15] Atbildētājs ir lūdzis tiesu izprasīt no Spānijas Uzņēmuma reģistra, adrese: /adrese/: /Nosaukums A/, nodokļu maksātāja numurs /reģistrācijas numurs/, apstiprinātu 2020. gada finanšu pārskatus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka šāds lūgums ir noraidāms, jo Latvijas Republikas tiesas kompetencē nav analizēt administratīvus dokumentus, ko jau ir pārbaudījis Spānijas komercreģistrs, likvidācijas ceļā izslēdzot /Nosaukums A/ no komercreģistra. Neatkarīgi no tā, kāds būtu „D3 URBANICATS S.L.U." finanšu pārskata rezultāts, atbildētājs nenoliedz, ka nav atmaksājis ne prasītājam, ne /Nosaukums A/ prasības pieteikumā norādītās saņemtās naudas summas.

[10.16] Atbildētājs apelācijas sūdzībā ir lūdzis tiesu izprasīt no prasītāja 2020. gada ienākuma deklarācijas.

Tiesas kolēģija atzīst, ka šāds lūgums ir noraidāms, jo Latvijas Republikas tiesas kompetencē nav analizēt prasītāja nodokļu atskaites. Ja atbildētājam ir aizdomas, ka prasītājs nav samaksājis nodokļus, atbildētājam ir tiesības iesniegt par to ziņojumu Spānijas nodokļu iestādēm.

[10.17] Atbildētājs apelācijas sūdzībā ir lūdzis tiesu izprasīt no *EUROPEAN PALLET ASSOCIATION e.V.* , adrese: *Hermelimveg 14, D-48157*, Minstere, Vācija, ziņas par /Nosaukums A/ tiesībām izmantot preču zīmi /numurs/.

Tiesas kolēģija atzīst, ka arī šāds lūgums ir noraidāms, jo šīs civillietas priekšmets nav preču zīmes izmantošanas tiesības, bet gan aizturētās naudas atmaksa. Atbildētājam nebija pienākuma uzņemties saistības par preču izgatavošanu. Ja atbildētājs pilnīgi jebkādu apsvērumu dēļ negribēja vai nevarēja uzņemties /Nosaukums A/ pasūtījuma izpildi, tad, pirmkārt, atbildētājam nevajadzēja akceptēt pasūtījumu, un, otrkārt, pasūtījuma izpildes akcepta gadījumā atbildētājam nekavējoties vajadzēja atmaksāt saņemto naudu, kas tā arī nav izdarīts.

Nav pamatoti atbildētāja papildus paskaidrojumos norādītie iebildumi, ka pirmās instances tiesa, pārkāpjot Civilprocesa likuma 10. pantā ietverto sacīkstes principu, ir interpretējusi atbildētājas iesniegto pierādījumu 2020. gada 24. janvāra e-pasta vēstuli ārpus puses iebildumu ietvara.

Tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka no prasītāja 2020. gada 24. janvāra e-pasta vēstules konstatējams, ka pircējs atbildētājai nosūtījis pēdējo brīdinājumu pirms juridiskām darbībām, tā kā minētajā vēstulē norādīts, ka samaksājis pilnu pirkuma summu un uzticējies, ka šīs preces nosūtīs šī mēneša laikā. Tāpat mēģinājis sazināties ar atbildētāju, bet viņš atsakās jebkādā veidā sazināties ar prasītāju, kā arī ar tā klientu, kurš tagad izvirza pretenziju (*lietas 1. sējuma 163. lapa*).

[10.18] Ievērojot minēto un to, ka pircējs savas prasījuma tiesības, kas izriet no strīdus rēķiniem ir cedējis prasītājam, tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā piedzenot no atbildētāja prasītāja labā 33 205,26 *euro*.

[11] Konstatējot, ka pirmās instances tiesa pareizi izvērtējusi lietā pastāvošos apstākļus atbilstoši tiesas rīcībā esošajiem pierādījumiem un piemērojamām tiesību normām, un atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu, ir pamats analoga sprieduma taisīšanai, apmierinot prasību.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas pirmo teikumu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva 1275,97 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Prasītājam lietā ir radušies ar lietas vešanu saistīti izdevumi 2305 *euro* (*lietas 1. sējuma 62., 182., 246. lapa*) par saņemto advokāta palīdzību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 000 *euro*, ir to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*.

Ievērojot minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētāja prasītāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai 2305 *euro*.

[13] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195. pantu, prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas, ar nosacījumu, ka šo likumisko kavējuma procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

Šāds piemērojamās tiesību normas skaidrojums jeb interpretācija atbilst Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumam, kuram, pamatojoties uz likuma „Par tiesu varu" 49.[1] panta trešo daļu, ir skaidrojošs raksturs un kurā norādīts, ka nosakot tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, tiek novērstas negatīvās sekas, kuras kreditors citādi cietīs, ja parādnieks laikus nesamaksās naudas summu, kas pienākas kreditoram, un attiecīgi kreditoram būs liegta iespēja šo naudas summu izmantot. Bez tam, tiesas noteiktie procenti sekmē sprieduma, kas stājies likumīgā spēkā, labprātīgu un iespējami drīzu izpildi.

Konkrētajā gadījumā kreditors, kuram saskaņā ar spriedumu pienākas saņemt attiecīgus maksājumus ir prasītājs un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195. panta pirmo daļu, tam pienākas procenti par pamatparādu un piedzītajiem tiesāšanās izdevumiem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka naudas piedziņas lietās jaunas tiesības netiek radītas, bet tiesa, pamatojoties uz materiālo tiesību normām, konstatē konkrētās personas tiesības uz attiecīgo naudas summu, līdz ar ko spriedums kļūst par pamatu tam, ka var notikt tā piespiedu izpilde gadījumā, ja tas netiek izpildīts labprātīgi tiesas noteiktajā termiņā.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41. panta pirmo daļu, 97., 193., 204.[1], 430., 432., 434. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA „Bellagio Europe", reģistrācijas Nr. 40103475558, */pers. D/*, Spānijas pilsoņa, dzimuša /datums/, dzīvojoša /adrese A/, labā naudas līdzekļus 33 205,26 *euro*, kas ir pirkuma maksa par nesaņemtajām precēm, samaksāto valsts nodevu 1275,97 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevums 5,37 *euro*, izdevumus advokāta palīdzības samaksai 2305 *euro*, kopā piedzīt 36 791,60 *euro*.

Piedzītās summas samaksa veicama */pers. D/* norēķinu kontā: *Ibercaja Banco S.A.*, starptautiskais bankas konta numurs /konta numurs/, BIC kods: CAZRES2Z.

Atzīt */pers. D/* tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) likumiskos 6 % gadā no naudas summas, kas no SIA „Bellagio Europe" ar spriedumu ir piedzīta, ar nosacījumu, ka šo likumisko kavējuma procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītā kapitāla lielumu.

Noteikt SIA „Bellagio Europe", reģistrācijas Nr. 40103475558, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā, un iemaksājot drošības naudu 300 EUR Augstākās tiesas depozītu kontā Nr. LV83TREL8280010000000; saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr. 90000068892; saņēmēja banka: Valsts kase; klasifikācijas kods F22010010.

Spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā 2022. gada 13. aprīlī.

Tiesnese	Inese Strelča
Tiesnese	Ilze Celmiņa
Tiesnese	Ligita Gavare